

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**SECȚIA PENTRU PROCURORI****HOTĂRÂREA nr. 490****din 14 martie 2024**

Prin Raportul nr. 24-288/2024, Inspecția Judiciară a înaintat Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor privind cererea de apărare a reputației profesionale, formulată de domnul Voineag Marius Ionuț, procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție.

Analizând raportul Inspecției Judiciare și văzând înscrisurile atașate, Secția pentru procurori reține următoarele:

Prin adresa nr. 2747/2024, Consiliul Superior al Magistraturii a transmis Inspecției Judiciare, în condițiile art. 31 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cererea de apărare a reputației profesionale formulată de domnul Voineag Marius Ionuț, procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție, raportat la postările pe platforma Facebook ale domnului _____ membru al _____ din _____ datele de _____ și _____ februarie 2024.

În cuprinsul cererii, domnul procuror a arătat că _____ menționat a făcut aprecieri grave la adresa sa, l-a acuzat că _____ că _____ că nu ar fi respectat dispozițiile legale la completarea _____, precum și alte exprimări injurioase, ofensatoare și calomniatoare la adresa procurorului.

Ulterior, petentul a formulat o cerere privind alte două postări pe Facebook ale domnului _____ mesaje text în care acesta a făcut aprecieri în legătură cu informațiile apărute în spațiul public cu privire la solicitarea formulată de mai mulți procurori de încetare a activității la Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Constanța.

În conținutul acestui mesaj, domnul _____ referindu-se la petent, a utilizat următoarele sintagme „(...)” _____ „(...)” și „(...)”

Petentul a mai arătat că, din termenii folosiți de către domnul _____ în conținutul mesajelor respective, transpare ideea că petentul ar avea o misiune ascunsă cu care a fost investit în această funcție, și anume aceea _____ astfel că, în lipsa imputării unor fapte obiective, fără o bază factuală suficientă, simplele alegații ale acestuia sunt judecați de valoare, inapte de a trece proba bunei-credințe, ieșind astfel din sfera de protecție a libertății de exprimare.

Pe de altă parte, cu ocazia interviului acordat în data de _____ postului _____ domnul _____ a utilizat cu privire la petent exprimări tendențioase, respectiv „(...) _____” „(...) _____” _____ care „(...)” și „(...)” procuror „(...)”.

În urma verificărilor efectuate de Inspekția Judiciară, au fost relevate următoarele aspecte:

La data de 28 noiembrie 2023, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii s-a sesizat din oficiu cu privire la posibila încălcare a independenței procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, în raport cu afirmațiile formulate de liderii _____ cu privire la instrumentarea unui dosar penal de către parchetul anticorupție, în cadrul căruia s-a impus formularea unor solicitări de ridicare a imunității față de _____

S-a reținut, în esență, că, la data de 28 noiembrie 2023, invitat în cadrul unei emisiuni tv, domnul _____ menționate, a făcut o serie de afirmații cu privire la modalitatea instrumentării unui dosar penal, insinuându-se faptul că puterea politică influențează activitatea Direcției Naționale Anticorupție.

Consiliul Superior al Magistraturii a reținut, în esență, că susținerile domnului _____ tind să contureze impresia negativă asupra sistemului de justiție din România și să influențeze opinia publică, că acesta a făcut afirmații deosebit de grave, în sensul că dosarul instrumentat de Direcția Națională Anticorupție este *„cel mai mare malpraxis judiciar”*, fiind *„un atac politic”* al procurorilor anticorupție, afirmații care, fiind transmise în cadrul unei emisiuni tv, în mod public, pot denatura impresia publicului. De asemenea, aceste afirmații au fost formulate fără a fi prezentate minime dovezi în acest sens.

În concluzie, după o analiză extinsă a manierei în care s-au formulat critici nerezabile și neetice, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a decis apărarea independenței procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție față de afirmațiile unor reprezentanți/lideri ai unui partid politic. (Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului

Superior al Magistraturii nr. 1503/2023)

În ciuda acestui demers, președintele a reiterat și ulterior alegațiile de *“malpraxis judiciar”*, așa cum se va vedea în continuare.

La data de a fost publicat un interviu acordat de procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție publicației În aceeași zi, pe rețeaua de socializare Facebook, domnul (coordonator al publicat următorul mesaj text:

La data de a fost transmis un interviu acordat de domnul procuror la emisiunea la postul de televiziune La aceeași dată, domnul a publicat pe pagina sa de Facebook următorul mesaj:
“Orice om cu minim interes și cunoștințe se prinde imediat că

Cum am mai zis:

Citiți musai și

articolul din primul comentariu.

Nu au fost oferite minime elemente justificative pentru aceste afirmații deosebit de grave nici în prima, nici în a doua postare.

La data de publicația a anunțat că s-a adresat în urma unei analize pe care acesta a făcut-o pe declarația de avere a procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție, Marius Voineag. Pornind de la un articol într-o emisiune televizată, deputatul pretinde că ar fi descoperit că

La data de în cadrul emisiunii de la postul de televiziune a reiterat acuzele la adresa procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție:

<< În aceeași măsură există și procurori și judecători care răspund puterii politice. Or, ceea ce am văzut anul trecut

dedicație, avem o instituție a statului care spune că e o achiziție făcută cu dedicație, de cei care sunt cu fondurile europene (...) și procurorul Voineag (șeful DNA – n.r.) care s-a comportat extrem de convenabil cu actuala putere și, pe de altă parte, și fără substanță judiciară împotriva opoziției. Dacă vă uitați la domnul Voineag (...) n-am mai văzut de când e DNA-ul, din 2003, nu am mai văzut vreun șef al DNA sau al Parchetului General care Atacă opoziția. a ținut o conferință de presă. Domnul (Voineag – n.r.) spunea: „Se joacă unii pe aici, prin fața DNA cu mașinuțele”! Bravo, ai punctat, tu ar trebui să ai niște obligații de reținere! După care intră în detaliile unor dosare într-un mod absolut defensiv, cu niște răspunsuri de-astea, nu știu dacă ați observat, spune «răspuns final» (...) Se vede din tot comportamentul, din afirmațiile pe care le face, și spune: „Dom-le, până la urmă mai erau vreo două modele care ar fi putut să intre”, poate că și centimetrii ăștia de la mașină, adică intră în niște detalii, după care minte”, adaugă l-a catalogat pe șeful DNA, Marius Voineag, drept „un om cu o carieră servilă actualei puteri, care strică imaginea acestei instituții.”>>

Declarațiile continuă în aceeași manieră, domnul susținând, în esență, că procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție este că ar avea o problemă cu opoziția, că face dosare fără probe împotriva unor oameni nevinovați, toate exemplele furnizate în acest sens fiind membrii ai partidului pe care îl conduce.

La data de domnul a mai postat un mesaj cu următoarea introducere:

„Șeful DNA nu-i Voineag destul,

În continuare, domnul face o serie de aprecieri la adresa procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție, îl consideră și procedează la o analiză a interviului acordat cu aproape o lună în urmă de domnul Voineag Marius Ionuț, de această dată aplecându-se asupra unui dosar cunoscut public drept ”

Susține că procurorul ar fi mințit cu privire la practica Direcției Naționale Anticorupție în acest tip de spețe și oferă un exemplu considerat similar în care s-ar fi întocmit rechizitoriul (dosarul privind . A mai susținut că procurorul ar fi fost răsplătit cu funcția de procuror-șef pentru că ar fi împiedicat aflarea adevărului ”în Întregul comentariu este presărat cu adjective precum acuzându-l și în mod direct de incompetență și grandomanie.

La data de _____ domnul _____ a distribuit articolul din publicația intitulat *“Breaking Procurorii DNA Constanța și-au dat demisiile în bloc după ce Marius Voineag a delegat un șef contestat. Serviciul teritorial rămâne cu noul procuror-șef și un procuror de instanță.”*

La acest articol a adăugat un comentariu în care îl compară din nou pe procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție _____ susține că are misiune să distrugă DNA, vorbește despre numirea _____

De asemenea, la data de _____ comentează, la rândul său, într-un comunicat de presă, că *“este fără precedent ca procurorii dintr-o filială întreagă a DNA să își dea demisiile în semn de protest față de numirea pe care Marius Voineag a făcut-o la conducerea DNA Constanța. Într-un județ cunoscut pentru cazuri de corupție la nivel înalt și rețele de influență, cum este Constanța, Marius Voineag a propus ca DNA să fie condusă de un procuror fără rezultate notabile și fără experiență în combaterea corupției.*

De fapt, Marius Voineag nici nu trebuia numit șef al DNA, după toate controversele din spațiul public.

Iată că primele luni în fruntea DNA și deciziile de a aduce în conducerea parchetului anticorupție persoane fără pregătirea necesară sau la rândul lor controversate întăresc impresia că Marius Voineag are o altă viziune asupra rolului DNA și alte obiective decât lupta anticorupție.”

În cuprinsul raportului nr. 24-288/2024, Inspekția Judiciară a reținut că declarațiile și mesajele publice menționate anterior reprezintă o campanie sistematică, organizată, care implică mai mulți membri marcanți ai unui partid politic, campanie declanșată în urma unei anchete penale privind alți membri ai aceluiasi partid, cu declarații și postări cu caracter public făcute ritmic, în scopul menținerii atenției opiniei publice asupra unor pretinse nelegalități, toate aceste demersuri fiind de natură să afecteze grav reputația profesională a unui procuror care, de altfel, nici nu este procurorul de caz al dosarului care a declanșat nemulțumirea _____ ci șeful unității de parchet. Practic, atacurile au loc la adresa domnului Voineag Marius Ionuț pentru a menține la nivel ridicat interesul public, profitând de faptul că notorietatea procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție este suficient de mare pentru ca orice declarație/știre/postare despre domnia sa să atragă un anume nivel de interes, mai mare decât în cazul unui procuror cu funcție de execuție.

În consecință, s-a apreciat că declarațiile și mesajele publice ale domnilor _____ și _____ precum și ansamblul demersurilor membrilor _____ cu _____

referire la persoana domnului procuror Marius Voineag au afectat grav reputația profesională a petentului.

În temeiul dispozițiilor art. 57 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, domnul procuror Voineag Marius Ionuț nu a formulat obiecțiuni la Raportul nr. 24-288/2024 al Inspecției Judiciare.

Față de cererea de apărare a reputației profesionale, Secția pentru procurori reține următoarele:

În calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, conferită de art. 133 alin. (1) din Constituția României, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, *„Secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii au dreptul, respectiv obligația corelativă de a se sesiza, din oficiu, pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor.”*

Alineatul al doilea al aceluiași text de lege prevede că *„Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, secțiile, președintele și vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii, la sesizarea judecătorului sau procurorului care consideră că independența, imparțialitatea sau reputația profesională îi este afectată în orice mod, ori din oficiu, sesizează Inspecția Judiciară pentru efectuarea de verificări, în vederea apărării independenței, imparțialității și reputației profesionale a judecătorilor și procurorilor”*.

Prin cererea formulată, domnul Voineag Marius Ionuț, procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție, a solicitat apărarea reputației profesionale raportat la declarațiile și mesaje publice ale domnilor

Cu privire la noțiunea de reputație, se constată că, în mod constant, Plenul și Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii au reținut că aceasta desemnează părerea publică favorabilă sau defavorabilă despre o persoană, despre felul în care cineva este cunoscut sau apreciat. Părerea publică defavorabilă este, în principiu, de natură să aducă atingere reputației unei persoane. Ea este justificată dacă se bazează pe fapte reale și trebuie sancționată dacă se bazează pe afirmații tendențioase, făcute în scopul de a-i discredita acesteia onoarea sau reputația.

Dreptul la reputație constituie unul dintre drepturile garantate de art. 8 din Convenția

Europeană a Drepturilor Omului, ca element esențial al dreptului la respectarea vieții private.

Reputația profesională este o consecință a integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare magistrat, aflându-se în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste acesta în exercitarea profesiei. Totodată, reputația profesională constituie o valoare esențială în exercitarea funcției și conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, autoritate în exprimarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale și, totodată, reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercită profesia.

Aceste aspecte sunt confirmate și prin jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, în cauza Stângu și Scutelnicu c. României, reținându-se că *„funcționarii și mai ales magistrații, pe temeiul obligației lor de a fi rezervați, trebuie, pentru a-și îndeplini funcțiile lor, să beneficieze de încrederea publicului fără a fi pe nedrept deranjați. De aceea este posibil să fie necesară protejarea lor contra atacurilor ofensatoare atunci când sunt în funcție”* - Janowski c. Poloniei (GC) nr. 25716/94 § 33 CEDH 1999-1.

În coordonatele astfel stabilite, continuând examinarea cererii din perspectiva criteriilor legale incidente, Secția pentru procurori constată că potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, *„Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile însă, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”*.

De asemenea, art. 10 paragraful 1 din Convenția europeană a drepturilor omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

Dispozițiile acestui articol se aplică nu numai informațiilor sau ideilor care sunt primite favorabil sau care sunt privite ca inofensive sau indifferente, ci și acelor care offensează, șochează sau îngrijorează statul sau o parte a populației.

De asemenea, libertatea de exprimare, astfel cum este reglementată prin dispozițiile art. 10 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, este un drept fundamental, ce are un rol special în orice societate democratică, putând fi catalogat chiar ca una dintre garanțiile acesteia, o condiție primordială a progresului (așa cum au considerat judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Handyside c. Regatului Unit).

Atât în dreptul intern, cât și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la liberă exprimare nu este unul absolut, ci poate conține anumite limitări.

Astfel, Curtea a recunoscut, în cauza Morice împotriva Franței (MC) că, având în vedere

calitatea lor de membru al instituțiilor fundamentale ale statului, magistrații pot, ca atare, să facă obiectul unor critici personale în limitele admisibile, nu numai în mod teoretic și general. Ca atare, limitele criticilor admisibile la adresa acestora, atunci când acționează în exercitarea atribuțiilor lor oficiale, sunt mai largi decât cele la adresa persoanelor particulare (pct. 131; a se vedea, de asemenea, July și SARL Libération împotriva Franței, pct. 74; Aurelian Oprea împotriva României, pct. 74; Do Carmo de Portugal e Castro Cămara împotriva Portugaliei, pct. 40; Radobuljac împotriva Croației, pct. 59; Panioglu împotriva României*, pct. 113).

Limitele criticii admisibile par a fi compromise în cazul criticilor ofensatoare fără o bază serioasă (Prager și Oberschlick împotriva Austriei, pct. 34), astfel încât ar putea fi necesar ca statul să protejeze magistrații împotriva acuzațiilor nefondate (Lešnik împotriva Slovaciei, pct. 54; pentru critici aduse procurorului de acuzat, a se vedea Čeferin împotriva Sloveniei, pct. 56).

Legat de acest aspect, instanța europeană a afirmat în repetate rânduri (e.g., în cauza Nilsen și Johnsen împotriva Norvegiei) că afirmații referitoare la fapte determinate, care sunt susceptibile de a fi probate, făcute în absența oricăror dovezi care să le susțină, nu se bucură de protecția art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Fără a nega, așadar, dreptul oricărei persoane de a exprima păreri critice în legătură cu activitatea unui magistrat, se consideră că se impune totuși a fi creată o delimitare între manifestarea dreptului constituțional la liberă exprimare și depășirea limitelor acestui drept, de natură a aduce atingere reputației magistraților în exercitarea atribuțiilor care le revin potrivit legii.

Mai mult, referindu-se la restrângerea libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în afacerea „*Braford contra Danemarcei*”, a decis că „*interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior celui de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora*”.

În cauza Lesnik contra Slovaciei, Curtea observă că procurorii fac parte din sistemul judiciar și există un interes general de a beneficia de încrederea cetățenilor și, chiar dacă într-o societate democratică cetățenii pot să critice modul de administrare a justiției și oficialii care participă la realizarea acesteia, această critică trebuie să respecte anumite limite. Din această perspectivă, ar putea fi necesară protejarea magistraților de atacuri distructive, lipsite de fundament serios și de acuzații nefondate.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a exprimat, cu valoare de principiu, faptul că întotdeauna trebuie luat în considerare rolul special al sistemului judiciar în societate. „*În calitate de garanți ai justiției, acțiunile judecătorilor și procurorilor au nevoie de încrederea cetățenilor. Din această perspectivă, ar putea fi necesară protejarea lor de atacuri distructive lipsite de fundament serios, mai ales că obligația de rezervă interzice judecătorilor vizați să*

reacționeze (cauza Rizoș și Daskas c. Greciei, nr. 65545/01, Hotărârea din 27 mai 2004, par. 43)."

Curtea a recunoscut că pot exista cazuri când este necesar ca puterea judiciară să fie protejată împotriva atacurilor distrugătoare, lipsite de fond serios, cu atât mai mult cu cât obligația de rezervă le interzice judecătorilor și procurorilor să reacționeze.

Conceptul de apărare a reputației profesionale presupune cerința ca efectul să fie consecința expunerii unor fapte nerezale, fără corespondent în realitatea obiectivă, tendențioase și făcute în scopul discreditării onoarei persoanei și reputației profesionale a magistratului în cauză.

În concluzie, pornind de la aceste considerații, pentru a se putea reține că s-a adus atingere reputației profesionale a unui magistrat, faptele săvârșite trebuie să fie publice și în măsură să influențeze negativ și nejustificat opinia publică, în legătură cu modalitatea în care magistratul își exercită profesia.

Analiza raportului între libertatea de exprimare și atingerea reputației profesionale a magistratului vizat va avea în vedere calitatea autorului postărilor, numărul postărilor, precum și contextul în care acestea au fost emise.

Astfel, sub un prim aspect, se constată că maniera de exprimare, limbajul utilizat, metaforele și comparațiile sunt menite să inducă cititorului imaginea unui procuror care nu îndeplinește condițiile de ocupare a funcției din perspectiva calităților profesionale, care ar fi "grandoman", "securist", cu misiunea de a distruge instituția pe care o conduce etc, alegații formulate fără nicio bază factuală.

Mai mult, aceste postări sunt formulate de o persoană publică, un politician care a ocupat funcții de demnitate publică, care strecoară aceste postări printre cele care țin în mod exclusiv de campania electorală, care a avut anterior poziții de susținere a activității Direcției Naționale Anticorupție, câtă vreme instituția nu a declanșat anchete în partidul din care face parte.

Este de asemenea semnificativ și numărul postărilor privitoare la activitatea procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție, număr care în sine conturează o preocupare constantă a autorului cu privire la activitatea magistratului, o adevărată supraveghere, care poate îmbrățișa, în maniera în care se desfășoară, un caracter de hărțuire deliberată și sistematică a unui procuror ce conduce o instituție care îl anchetează pe colegul de partid al autorului postării.

De altfel, această preocupare a autorului este recunoscută nonșalant și într-un limbaj departe de rigorile pe care prezența publică le reclamă din partea unui fost ministru ("

Astfel, fără a contesta legitimitatea preocupării publicului pentru activitatea unuia dintre

cei mai vizibili actori ai sistemului judiciar, se impune totuși sublinierea faptului că nicio astfel de preocupare nu justifică limbajul utilizat și acuzele nejustificate și dintre cele mai diverse. Astfel, din postările analizate, rezultă că nu se critică activitățile propriu-zise ale petentului, ci chiar persoana acestuia, ceea ce nu creează cadrul unor dezbateri sănătoase, ci reprezintă doar un îndemn la nerespectarea legii.

Nu în ultimul rând, postările respective au avut un caracter public, fiind accesibile și astăzi, astfel încât afectarea reputației continuă și în prezent.

În ceea ce privește declarațiile domnului [redacted] aplicând același set de criterii, se constată, de asemenea, că acestea au avut un caracter public, că nu au fost fundamentate pe niciun fel de dovezi, că sunt simple speculații în condițiile în care urmărirea penală are un caracter nepublic, astfel că, pe de o parte, domnul [redacted] nu ar putea cunoaște în mod legal probele administrate în dosarele privitoare la colegii săi de partid, iar, pe de altă parte, orice posibilă apărare a domnului procuror nu ar putea fi făcută tocmai în considerarea caracterului nepublic al urmăririi penale.

Dincolo de conținutul acestor declarații este de remarcat că și alți membri ai USR au realizat activități de natură să sprijine demersul de discreditare inițiat de președintele partidului. Astfel, sunt de menționat demersul domnului [redacted] de sesizare a

[redacted] dar și comunicatul de presă emis de un parlamentar al aceluiași partid care critică persoana procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție pentru măsuri luate în cadrul atribuțiilor de management care îi revin, blamând în sine numirea sa la vârful parchetului și susținând că acesta nu ar avea pregătirea necesară.

Astfel, în acord cu cele reținute de Inspekția Judiciară, Secția pentru procurori remarcă existența unei campanii sistematice, organizate, care implică mai mulți membri marcanți ai unui partid politic, campanie declanșată în urma unei anchete penale privind alți membri ai aceluiași partid, cu declarații și postări cu caracter public făcute ritmic, în scopul menținerii atenției opiniei publice asupra unor pretinse nelegalități, toate aceste demersuri fiind de natură să afecteze grav reputația profesională a unui procuror.

În plus, declarațiile formulate de membrii unui partid politic, prin care își manifestă practic în mod deschis preferința pentru unul ori altul dintre procurori, pot fi de natură să afecteze grav inclusiv credibilitatea și reputația acestora, existând riscul ca publicul să creadă că un parlamentar are un interes concret în păstrarea în funcție a unor procurori anume în județul în circumscripția căruia a fost ales.

În condițiile în care România a reușit să realizeze reforme substanțiale, în special în ceea ce privește lupta anticorupție, ce au determinat ridicarea Mecanismului de Cooperare și Verificare, o campanie sistematică de discreditare a unui procuror devine cu atât mai vizibilă în

contextul singularității sale în anul 2024. Modalitatea de a acționa a membrilor prin formularea de afirmații cu caracter general și denigrator la adresa domnului Voineag Marius Ionuț, procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție, în mod sistematic, a avut un impact puternic asupra publicului, fiind de natură a crea suspiciuni cu privire la pregătirea profesională a domnului procuror.

În raport de considerentele de mai sus, Secția pentru procurori va admite cererea de apărare a reputației profesionale formulată de domnul Voineag Marius Ionuț, procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Admiterea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de domnul **VOINEAG MARIUS IONUȚ**, procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare.

Data în București, la data de 14 martie 2024

Vicepreședinte,
Procuror **Ionuț**